

DOBRCZE ŻE JESTEŚ

List do parafian

Numer 2 (284) MAJ 2024 r.

Uczestniczę we wspólnocie Kościoła

Oddajemy w Wasze ręce kolejny numer naszej parafialnej gazetki, a w nim:

Nasi wikariusze świętują – str. 2

Wspomnienie o śp. Andrzeju Procherze – str. 4

Dni Skupienia w Raciborzu – str. 5

Rekolekcje szkolne – str. 6

Triduum Sacrum – str. 8

Rekolekcje Ewangelizacyjne Odnowy – str. 10

I Komunia Święta – str. 11

Sakrament bierzmowania – str. 14

Regionalne spotkanie

Przyjaciół Misji Oblackich – str. 15

Kącik wychowawczy – str. 16

Rozważania nad Słowem Bożym – str. 17

Oblaci – ludzie Kościoła – str. 18

Zjazd Niniwy w Grotnikach – str. 19

oraz: wydarzenia parafialne, kulinaria,
wiersz, dla dzieci i inne.

IMIENINY O. ADRIANA

W niedzielę 03.03.2024 r na Mszy św. o godz. 11:30 modliśmy się w intencji o. Adriana Kotlarskiego OMI z okazji Jego imienin. Ponieważ o. Adrian urodził się 1 marca, a więc było to podwójne święto. Tradycją stało się celebrowanie Mszy św. przez wszystkich ojców i każdy z nich modlił się w intencji solenizanta. Modlitwa to najpiękniejszy prezent, który możemy podarować drugiemu człowiekowi. Nie była to Msza św. dla dzieci, ale nie zabrakło na niej ministrantów, scholank i marianek. To piękny zwyczaj w naszej parafii, że możemy wspólnie się modlić w intencji solenizanta. Każdy z nas ma za co dziękować o. Adrianowi – za posługę kapłańską, sakramenty, indywidualne rozmowy. Scholanki dodatkowo dziękują za indywidualne błogosławieństwo na Mszach św. dla dzieci.

Na zakończenie Eucharystii przedstawiciele rady parafialnej dziękowali o. Adrianowi za obecność wśród nas oraz życzyli Bożego błogosławieństwa oraz wszystkiego co dobre, na każdy dzień. Nie mogło zabraknąć życzeń i podziękowań dla o. Adriana od o. Proboszcza i o. Krzysztofa. Jak zawsze były one serdeczne, płynące z głębi serca.

Po zakończeniu Eucharystii był czas na indywidualne życzenia parafian i wspólnot parafialnych oraz czas na dobrą kawę lub herbatę i pyszne ciasto.

Ojciec Adrianie, dobrze, że Jesteś i Szczęść Boże.
Stanisława Ścigacz

URÓDZINY O. KRZYSZTOFA

W niedzielę 25.02.2024 r., na Mszy św. o godz. 10:00 modliliśmy się w intencji o. Krzysztofa Wrzosa OMI z okazji 35. urodzin. Mszę św. celebrowali wszyscy ojcowie – o. Proboszcz Krzysztof Jurewicz OMI, o. Krzysztof Wrzos OMI i o. Adrian Kotlarski OMI. Wdzięczni parafianie zgromadzili się w kościele, oczywiście nie zabrakło ministrantów, scholank i marianek. Myślę, że każdy z nas miał za co o. Krzysztofowi dziękować. Dziękowaliśmy za posługę kapłańską, sakramenty, uśmiech, pogodę ducha, indywidualne rozmowy. Na końcu Mszy św. przedstawiciele rady parafialnej składali o. Krzysztofowi życzenia i dziękowali za Jego obecność

i posługę w parafii. Ojcowie oblaci – o. Proboszcz i o. Adrian również składali solenizantowi życzenia i dziękowali za wszelkie dobro. Po zakończonej Eucharystii przyszedł czas na indywidualne życzenia od parafian i wspólnot parafialnych. Wszyscy zainteresowani ustawili się w długiej „kolejce”. No i przyszedł czas na pyszne ciasto i dobrą kawę lub herbatę, czyli ucztę dla „ciała”.

Ojciec Krzysztofie, w imieniu wszystkich parafian chcę wyrazić wdzięczność za Twoją obecność wśród nas – dobrze, że Jesteś i Szczęść Boże.

Stanisława Ścigacz ➔

Niech będzie pochwalony Jezus Chrystus i Maryja Niepokalana!

Kochani parafianie i drodzy goście!

Kolejny numer naszej parafialnej gazetki „Dobrze że Jesteś” oddajemy do Waszych rąk w dniu święta naszej parafii – w dniu naszego parafialnego odpustu ku czci św. Eugeniusza de Mazenoda – patrona naszej parafii i założyciela Zgromadzenia Misjonarzy Oblatów Maryi Niepokalanej.

Odpust parafialny to święto całej parafii – nas wszystkich, którzy ją tworzymy.

Dziękujemy, jako Wasi duszpasterze: o. Proboszcz, o. Krzysztof, o. Adrian, za to, że nasza parafia żyje. Za to, że tak bardzo wielu z Was – od najmłodszych, po najstarszych – angażuje się całym sercem w konkretne wspólnoty i grupy działające przy naszej parafii, których mamy tak wiele.

Dziękujemy również tym, którzy z różnych powodów nie są zaangażowani w żadne grupy i wspólnoty, ale są regularnie obecni w kościele na Mszy Świętej.

Przed nami uroczystość Bożego Ciała i oktawa, 8 czerwca przeżywać będziemy po raz kolejny nasz Festyn parafialny, 15 i 16 czerwca będziemy brać udział w uroczystościach 25-lecia beatyfikacji o. Józefa Cebuli OMI w Malni, a dzień później w uroczystościach w Lublińcu.

I znów ogrom Waszego zaangażowania w tych pięknych wydarzeniach, które będą przed nami. I tak się dzieje w ciągu całego roku.

Pamiętamy o tych naszych parafianach, którzy odeszli od nas do wieczności w ostatnim czasie. Wielu z nich było również bardzo zaangażowanych w życie naszej wspólnoty parafialnej. Niech dobry Bóg obdarzy ich niebem.

Wdzięczni za wszystko Wasi duszpasterze

Wspomnienie o śp. Andrzeju Procherze

W dniu 19 kwietnia 2024 r. po długiej chorobie odszedł do Pana nasz redakcyjny kolega Andrzej Prochera, jeden ze współzałożycieli gazetki „Dobrze że Jesteś” i jej wieloletni redaktor. Prawy człowiek pełen wiary, zasłużony parafianin, lider naszej Rady Parafialnej, oddany współpracownik Zgromadzenia Oblatów Maryi Niepokalanej.

Śp. Andrzej urodził się 1953 roku w Kędzierzynie i całe swoje życie związał z tym miastem. W Koźlu ukończył Technikum Żeluzi Śródlądowej, a następnie uzyskał tytuł magistra na wydziale Prawa i Administracji Uniwersytetu Jagiellońskiego. Na tej samej uczelni studiując zaocznie ukończył filozofię na Wydziale Filozoficzno-Historycznym. Większość swojego życia zawodowego związał z pracą na rzecz osób niepełnosprawnych, bezpośrednio w „zakładach pracy chronionej”, jak również w stowarzyszeniach i fundacjach. Był również działaczem „Solidarności” internowanym w stanie wojennym.

Swoje zaangażowanie w życie parafii rozpoczął jeszcze w latach 60. przy parafii św. Mikołaja, w której wtedy pracowali Ojcowie Oblaci. Aktywnie brał udział w uroczystościach parafialnych, m.in. z grupą młodzieży budował ołtarze Bożego Ciała. Należał do Duszpasterstwa Akademickiego „Piwnica” przy parafii św. Mikołaja, był organizatorem spotkań, wspólnych wyjazdów i pielgrzymek. Aktywnie pracował i organizował młodzież przy budowie budynku parafialnego przy ul. Judyma. Jego znajomi z tego okresu tak go wspominają: „Był świetnym organizatorem, duszą towarzystwa z poczuciem humoru i dystansem do samego siebie. Jak prawdziwy misjonarz przyciągał wielu młodych ludzi do Kościoła. Dla swoich rówieśników był przykładem jak z odwagą przyznawać się do wiary w trudnych czasach komunistycznych, gdzie niejednokrotnie wiązało się to z represjami”. W latach 1973–1979 wraz z ojcem W. Wojtkowiakiem organizował pielgrzymki młodzieży z Kędzierzyna-Koźła, która dołącza-

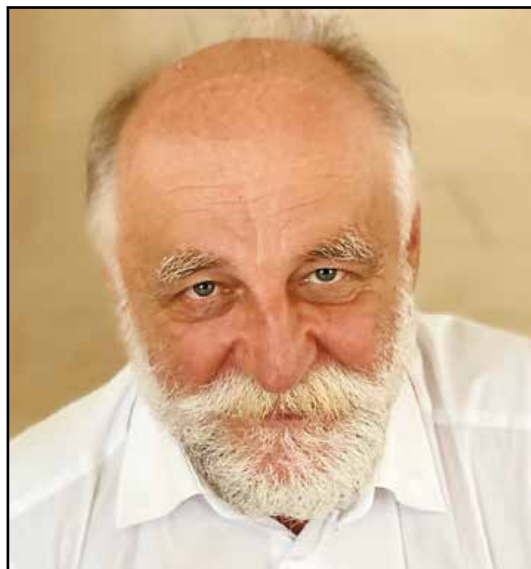
ła do Warszawskiej Akademickiej Pielgrzymki do Częstochowy. W tym okresie był również organizatorem pieszych i rowerowych pielgrzymek na Górę św. Anny.

Po powstaniu nowej parafii św. Eugeniusza przy ul. Ligonii brał udział w pracach pomocniczych przy budowie kościoła. Następnie już w dorosłym życiu zaangażował się w życie parafii i przez ponad 40 lat, wykorzystując swoją wiedzę, umiejętności i znajomości – wspomagał Ojców Oblatów szczególnie w zakresie spraw urzędowych, prawnych i administracyjnych. Dla Jego znajomych nie było tajemnicą to, że często z własnych funduszy kupował świece liturgiczne (ołtarzowe i paschały) zarówno dla naszej parafii, a także dla innych parafii obłackich np. Sanktuarium na Świętym Krzyżu.

W 1990 roku został wybrany do pierwszej kadencji Rady Parafialnej, następnie został jej liderem i tak do końca służył radą kolejnym Proboszczom parafii św. Eugeniusza. W tym okresie podejmował i tworzył wiele inicjatyw, prowadził pierwsze Festyny Parafialne, uczestniczył w pracach zespołu budowy Krzyża Milenijnego, a także wielokrotnie służył jako kierowca (np. przywioził do naszego kościoła figurę Matki Bożej Fatimskiej, czy relikwie Jana Pawła II). W 2020 r. został powołany przez Proboszcza do Rady Ekonomicznej.

W 1995 r. jako jeden ze współzałożycieli rozpoczął prace w redakcji gazetki parafialnej „Dobrze że Jesteś”. Przez prawie 30 lat aktywnie brał udział w powstawaniu każdego wydania gazetki. W 1997 r. uczestniczył w Ogólnopolskim Forum Prasy Parafialnej w Warszawie. W ostatnich latach prowadził w naszej gazetce stałą rubrykę pt. „Humor”.

Od czasów działalności w Duszpasterstwie Akademickim przy

parafii św. Mikołaja wspierał aktywnie oblatów wyjeżdżających na misje. Nawiązane tam znajomości i przyjaźnie owocowały później wsparciem duchowym i materialnym działalności misyjnej poznanych wtedy ojców oblatów m.in.: o. Alojzego Chrószcza, o. Franciszka Chrószcza czy o. Władysława Koziola. Gdy ojcowie przyjeżdżali z misji na urlop, organizował spotkania misjonarzy z grupą osób wywodzącą się z duszpasterstwa, a także ich rodzinami. Zawsze była Msza św., spotkanie z misjonarzem, a często także zawody sportowe. Śp. Andrzej wraz z grupą znajomych ufundował studnię głębinową dla jednej z obłackich stacji misyjnych. Należał również do wspólnoty Przyjaciół Misji. W 1997 r. uczestniczył w I Kongresie Świeckich Stowarzyszonych z Oblatami – Region Europejski.

W 2022 r. w katedrze opolskiej podczas obchodów 50-lecia istnienia diecezji opolskiej przez biskupa Andrzeja Czaję został wyróżniony medalem jako „Zasłużony dla Diecezji Opolskiej”.

Drogi Kolego, Przyjacielu, Ty już swój bieg ukończyłeś, wiary dochowałeś. Dziękujemy Ci w imieniu wielu za Twoje świadectwo wiary i miłości. Ufamy, że ziarno Twojego życia rzucone w glebę, przyniesie obfity plon. Odpoczywaj w winnicy Pana.

ODPOCZNIJCIE NIECO

Pod takim hasłem Wspólnota Odnowy w Duchu Świętym w pierwszy weekend marca tego roku przeżyła swoje Dni Skupienia w Annuntiacie (klasztorze) u Sióstr Służebnic Ducha Świętego w Raciborzu.

To słowa, które Jezus kieruje do apostołów, gdy wracają ze swojej pracy: „Wy sami idźcie na osobność, na miejsce ustronne i odpocznijcie nieco” (Mk 6,31). On zna nasze życie, naszą codzienność, trud pracy, dlatego wie, że potrzebujemy czasu na odpoczynek.

W dzisiejszym zabieganym świecie, pełnym rozproszeń i hałasu coraz trudniej jest znaleźć chwilę na zatrzymanie się i skupienie, przez co trudniej nam usłyszeć głos Pana Boga. W takiej

sytuacji dni skupienia wspólnoty stają się niezwykle cennym skarbem dla tych, którzy pragną nieco odpocząć i pogłębić swoją relację z Bogiem. To okazja dla każdego, aby na krótki czas wycofać się z codzienności i skupić uwagę nad własnym życiem i jego wartościami. Atmosfera podczas naszych dni skupienia przepełniona była spokojem, radością, serdecznością i wzajemną życzliwością. W takiej przyjaznej atmosferze spędziliśmy weekend trwając na modlitwie, skupieniu i we wspólnocie. Był czas na Eucharystię, Adorację, wspólne posiłki, gry, spacer i rozmowy. Eucharystia była codziennie najważniejszym punktem, który nas łączył i jednoczył. Podczas Mszy Świętej mieliśmy okazję do przyjęcia

zarówno Ciała jak i Krwi Chrystusa, co umacniało naszą duchową więź z Bogiem i ze sobą nawzajem.

Całonocna indywidualna adoracja Najświętszego Sakramentu była jednym z najintensywniejszych doświadczeń duchowych podczas tych dni, ale bezcenne było spotkanie ukrytego w Hostii Jezusa czy to w milczeniu, czy na prywatnej rozmowie z Nim. Czas dla bliźniego – nie zabrakło także czasu na wspólne posiłki i rozmowy, które nas wzmacniały i budowały. Podczas tych chwil mogliśmy dzielić się swoimi doświadczeniami, wzajemnie wspierać i umacniać łączące nas więzi. Gimnastyka, spacer również stanowiły istotny element naszej wspólnotowej integracji. Ruch fizyczny pomagał nam się odprężyć i odstresować.

Mieliśmy również okazję do wspólnego świętowania urodzin naszego opiekuna o. Adriana. Był więc tort urodzinowy, życzenia i śpiewy. Dużo radości i śmiechu przyniosły nam wspólne zabawy i gry integracyjne, chociażby Głuchy telefon czy Jaka to melodia. Dni skupienia w Raciborzu były nie tylko czasem duchowej odnowy, ale dały nam możliwość zatrzymania się na chwilę w naszym zabieganym świecie, poprzez co doświadczyliśmy głębszego zrozumienia znaczenia wspólnoty oraz radości płynącej z życia w jedności z Bogiem i z sobą nawzajem. I o to właśnie chodziło.

Mariola Będkowska
Wspólnota Odnowy
w Duchu Świętym

Zdjęcia: **Sławomir Będkowski**

REKOLEKCCJE SZKOLNE

Rekolekcje trwały od 6 do 8 marca 2024.

Pierwszego dnia w szkole mieliśmy temat związany z przyjaźnią z Bogiem. Mówiliśmy o niej oraz jak ją utrzymać.

Podczas drugiego dnia rozmawialiśmy o grzechu i jego następstwach. Rekolekcyjniczki wraz z księdzem opowiadały nam, co jest złe i jak to naprawić.

Trzeci dzień rekolekcji był w kościele. Na początku mieliśmy czas na spowiedź, potem była Msza św. z udziałem młodzieży i śpiewem rekolekcyjniczek.

Bardzo podobał mi się sposób, w jaki dziewczyny i siostra Jola prowadziły nasze spotkania. Poruszały różne tematy, zaciekawiały oraz starały się wyjaśniać różne zagadnienia.

Mam kilka postanowień, do których spełnienia jestem zmotywowana. Chcę zacząć bardziej zwracać uwagę na to, co jest dobre a co złe, ponieważ czasem odróżnianie tego wydaje się trudne.

MK, kl. 7, PSP 11

Z rekolekcji zapamiętałem o sprawach ważnych i ważniejszych, również o tym, jak ignorujemy i zagłuszamy Boga, jak zapominamy o tym, co jest najważniejsze w Wielkanoc.

Podobały mi się różne doświadczenia, najbardziej z papierami wrzucanymi do wody (...). Odbylem spowiedź u ojca Krzysztofa, na końcu Mszy św. poszedłem do Komunii.

Moim postanowieniem jest to, żeby bardziej słuchać rodziców.

DR, kl. 4, PSP 11

(...) Zapamiętałem z rekolekcji to, że muszę częściej się modlić do Pana

Boga, częściej chodzić do kościoła i nie popełniać grzechów.

WP, kl. 4, PSP 11

(...) Podobały mi się rekolekcje, piosenka i SMS z Nieba. Postanowiłam chodzić w niedziele do kościoła, słuchać rodziców, być zawsze uśmiechniętą, być blisko Boga.

ZK, kl. 4, PSP 11

(...) Moje postanowienia po rekolekcjach: będę więcej pomagał mamie, będę mniej grzeszył, będę więcej spędzał czas z rodziną.

Adam, kl. 4, PSP 11

Siostra Jola prowadziła różne zabawy, które miały nas nauczyć nie popełniać grzechów i być bliżej Pana Boga w Wielki Post i przygotować się do Świąt Wielkanocnych. Przyjechały do nas też dziewczyny z Niniwy, które opowiadały nam o tym, jak zaczęła się ich droga z Jezusem. Podobało mi się to, że miały one poczucie humoru i śpiewały z nami piękne piosenki. Postanawiam bardziej zbliżyć się do Pana Jezusa,

PZ, kl. 6, PSP 11

Zapamiętałam z rekolekcji do czego może doprowadzić grzech. Podobało mi się, gdy wychodziłam na środek i śpiewaliśmy piosenkę z pokazywaniem. Postanawiam się zmienić i kiedy będę mogła, pójść do wspólnoty Niniwa.

GK, kl. 6, PSP 11

(...) Dla mnie rzeczy ważne to: Pan Bóg, rodzina, przyjaciele, a rzeczy mniej ważne to: internet, telefon, telewizja, komputer. (...) Postanowiłam, że zawsze będę stawiała Pana

Boga i swoich bliźnich na pierwszym miejscu i że przyjaźń to jedna z najważniejszych rzeczy w moim życiu.

Pozdrawiam siostrę Jolę i dziewczyny z Niniwy. Mam nadzieję, że za rok nas znowu odwiedzicie.

MP, kl. 6, PSP 11

Bardzo podobała mi się piosenka, którą śpiewaliśmy i podczas której z siostrą Jolą i dziewczynami z Niniwy tańczyliśmy. Podobał mi się również eksperyment, który miał pokazać nam jak wygląda spowiedź.

Po rekolekcjach postanowiłam częściej chodzić do spowiedzi. Od dzisiaj będę pamiętać, że Bóg jest zawsze przy nas i trzeba z Nim jak najczęściej rozmawiać.

MZ, kl. 6, PSP 11

Z rekolekcji zapamiętałem to, że trzeba najpierw zrobić miejsce na rzeczy ważne, a potem na mniej ważne. Zapamiętałem też, że Bóg chce obsypać nas miłością i jest zawsze przy nas. Podobała mi się miła atmosfera (...).

Moje postanowienia: będę miłszy, nie będę przeklinać (...).

NC, kl. 7, PSP 11

(...) W pamięci utkwiły mi: raperowy hymn, SMS z Nieba, ciekawe doświadczenia i przykłady.

Bardzo mi się podobało prowadzenie siostry Joli i jej pomocników oraz ich współpraca z uczestnikami. Moim postanowieniem na przyszłość jest częstsza modlitwa i czytanie Pisma Świętego.

JD, kl. 7, PSP 11

Rekolekcje trwały trzy dni i w każdy dzień robiliśmy coś innego. Były dla nas przygotowane różne

ciekawe rzeczy, takie jak oglądanie krótkich filmów, śpiewanie i interakcja z uczestnikami.

Najbardziej podobał mi się ostatni dzień w kościele, (...), przebywanie w tak dużym gronie znanych mi osób (przyjaciół, kolegów). Na przyszłość chciałabym być po prostu lepszym człowiekiem.

NS, kl. 7, PSP 11

(...) Siostra Jola oraz dziewczyny tłumaczyły nam wszystko. Miałam wrażenie, że miały dobry kontakt z nami, co ułatwiło to, że mogły nam przekazać naprawdę dużo informacji, które są nam potrzebne. Jednym z moich postanowień jest liczenie się z Bogiem oraz regularne spowiadanie się.

MD, kl. 7, PSP 11

Z rekolekcji zapamiętałem to, że grzech odsuwa nas od Boga i Jezus może czynić niezwykle czyny oraz to,

że Wielki Post to nasz czas na zmiany. Podobały mi się przedstawienia takie jak to, gdy grzech zagłusza głos Boga, grzech nie pozwala nam otrzymać łaski Bożej.

Moim postanowieniem na przyszłość jest zbliżenie się jeszcze bardziej do Boga.

DK, kl. 7, PSP 11

(...) Zajęcia rekolekcyjne były bardzo ciekawe. Podobało mi się to, że mogliśmy aktywnie w nich uczestniczyć. Moim postanowieniem na przyszłość jest regularne spowiadanie się.

AH, kl. 7, PSP 11

(...) Moje postanowienie to więcej się modlić i robić dokładniejszy rachunek sumienia.

NR, kl. 7, PSP 11

(...) Podobał mi się styl tłumaczenia np. spowiedzi czy prowadzenia rekolekcji z pomocą różnych przedmio-

tów i przy współudziale uczestników. Postanowiłem, że będę się regularnie spowiadał.

RK, kl. 7, PSP 11

(...) Najbardziej podobała mi się piątkowa Msza św., ponieważ naprawdę wtedy poczułam się blisko Boga i miałam szansę przystąpić wcześniej do sakramentu pokuty.

Moim postanowieniami są: regularne spotkania z Bogiem w modlitwie, Mszy św., spowiedzi i Komunii św. oraz mniej uwagi poświęcać drobnostkom w moim życiu, a więcej tym najważniejszym rzeczom, które naprawdę się liczą.

SM, kl. 7, PSP 11

(...) Całe rekolekcje były super. Przez nie inaczej patrzę na swoją wiarę. Zrozumiałam, że w moim życiu często zapominam o Bogu. Będę starała się to zmienić.

MS, kl. 7, PSP 11

Nasi święci przyjaciele

Święta Magdalena Zofia Barat, dziewica

Magdalena Zofia Barat urodziła się 13 grudnia 1779 roku w Joigny, w diecezji Sens, we Francji. Mimo że w tych stronach był jeszcze silnie zakorzeniony jansenizm, Magdalena została dopuszczona do pierwszej Komunii świętej jak na owe czasy bardzo wcześniej, bo w dziesiątym roku życia. W roku 1795 udała się wraz ze swym bratem do Paryża, gdzie jako kapłanowi pomagała mu w ukryciu przy sprawowaniu sakramentów i w posłudze duszpasterskiej. Kapłan bowiem, który nie złożył przysięgi na wierność rewolucji i jej haseł, był ścigany przez władze i w każdej chwili groziła mu śmierć. Magdalena ponadto potajemnie uczyła dzieci prawd wiary.

W roku 1800 przybyli do Paryża księża ze zgromadzenia Serca Pana Jezusa z Tournely, zwani paccanarystami. Brat Zofii, Alojzy, wstąpił natychmiast do nich. Stało się to dla Zofii natchnieniem, by założyć podobne dzieło żeńskie, które pod opieką Serca Jezusowego zajęłoby się chrześcijańską nauką i wychowaniem dziewcząt. Pierwszy dom otworzyła w Amiens, tam bowiem mieli swoje kolegium paccanaryści. Zebrała wokół siebie po-

dobnie nastawione apostołsko kobiety, a w roku 1817 napisała dla nowej, żeńskiej rodziny zakonnej, konstytucję. Kiedy otworzyła nowe domy w Grenoble i w Belley, została wybrana główną przełożoną zgromadzenia. Jej pierwszym aktem było uroczyste oddanie Sercu Jezusa zgromadzenia, wszystkich trzech domów, sióstr i dziewcząt podopiecznych.

Pod jej mądrymi rządami dzieło szybko rozszerzyło się: po Francji, Italii, Anglii, Belgii i Stanach Zjednoczonych Ameryki Północnej. Konstytucje zgromadzenia zatwierdził papież Leon XII w roku 1826. Kiedy Magdalena żegnała ziemię dla nieba, jej zgromadzenie liczyło 89 placówek i 3500 sióstr.

Magdalena Zofia Barat zmarła 25 maja 1865 roku, doczekawszy wieku 86 lat. Założonym przez siebie zgromadzeniem rządziła przez 59 lat. Siostry Sacre Coeur św. Magdaleny Zofii Barat są obecne także w Polsce. Pozostawiła po sobie sporo pism, które wydano drukiem w czterech opasłych tomach. Wśród nich najwięcej miejsca zajmują zarządzenia, okólniki, konferencje i listy, których zebrano wprost

rekordowo dużo, bo ok. 14 tysięcy! Jest to prawdziwy skarbiec duchow.

Jej ciało spoczywa w kościele przy domu generalnym w Rzymie, gdzie dokonała dni swojej pielgrzymki na ziemi. Do chwały ołtarzy wyniósł ją papież św. Pius X w roku 1908; do katalogu świętych wpisał ją uroczystie papież Pius XI w roku świętym, jubileuszowym, 1925.

Opracowała **Dorota Grzesik**

Triduum Sacrum

ŻYCIE PARAFII

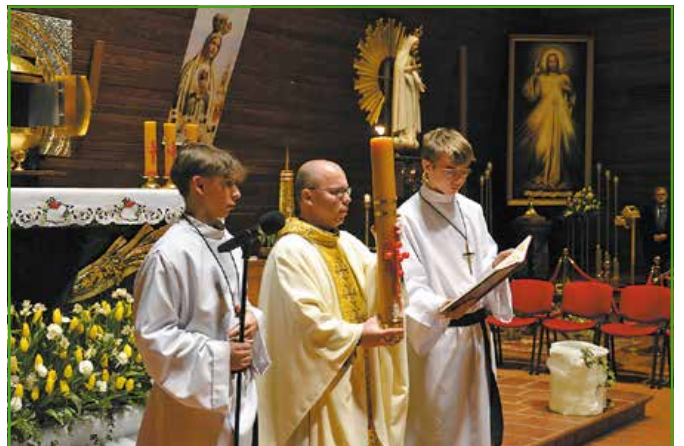
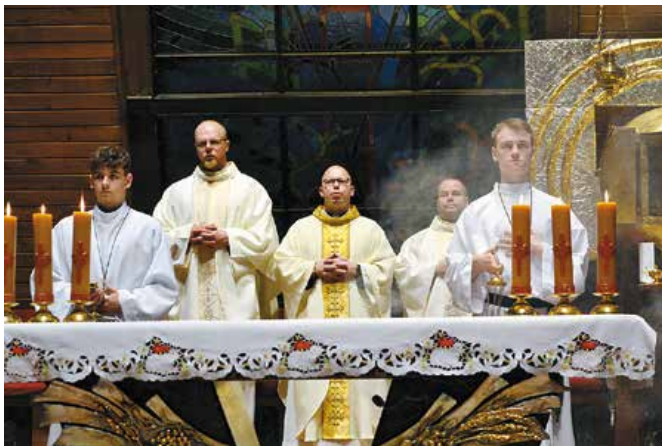
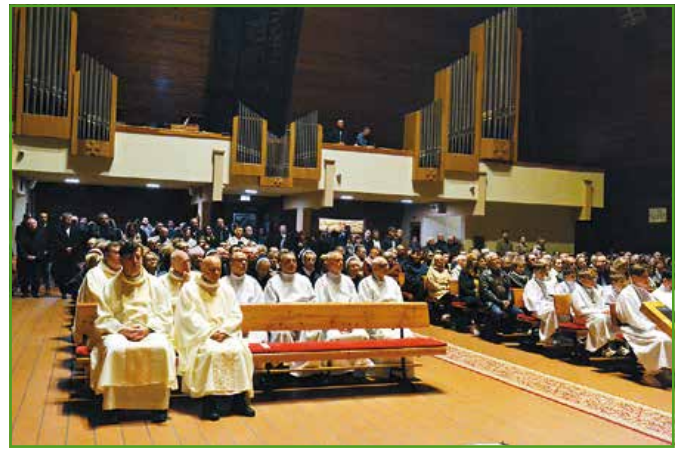
ŻYCIE PARAFII

ŻYCIE PARAFII

ŻYCIE PARAFII

ŻYCIE PARAFII

ŻYCIE PARAFII

Wszystkim, tak bardzo licznie zaangażowanym w przygotowanie i przeżycie Triduum Sacrum i Świąt Wielkiej Nocy – składam bardzo serdeczne podziękowania.

Naszym ministrantom za przepiękną liturgię, scholi liturgicznej naszej parafii, Panom organistom, kwintetowi BSA BRASS, lektorom i kantorom, Panom, którzy służyli w obrzędzie obmycia nóg, naszym Panom kościelnym, szafarzom, Paniom sprzątającym kościół. Dziękuję małżeństwom przygotowującym piękny wystrój świąteczny – za piękne dekoracje Ciemnicy i Grobu Pańskiego, za przepiękne kompozycje z kwiatów, młodzieży naszej parafii za poprowadzoną Drogę Krzyżową ulicami naszej parafii w Wielki Piątek, Panom robiącym zdjęcia w czasie uroczystości. Podziękowania składam także siostrom służebniczkom, scholankom i mariankom za obecność codzienną na liturgii, wszystkim Wam, którzy w Wielką Sobotę przynieśliście dary dla naszych najuboższych. Jestem wdzięczny ojcom wikariuszom Krzysztofowi i Adrianowi, ojcom z naszego klasztoru za pomoc w konfesjonale, wspólnotom parafii za obecność na Adoracjach w Wielki Piątek i Wielką Sobotę. Dziękujemy za dary ofiarowane do klasztoru na stół świąteczny.

Wam, kochani parafianie i goście, jestem wdzięczny za tak bardzo liczny udział w Triduum i świątach w naszej parafii, a w szczególności tak wielu ludziom młodym. Za wszystko Bogu i ludziom niech będą ogromne dzięki

o. proboszcz

OD WIARY ODZIEDZICZONEJ DO WIARY ŚWIADOMEJ

*Wiarę przekazują nam w spadku nasi nauczyciele,
Rodzice, dziadkowie, katecheci i kaznodzieje w Kościele.
Czasem ktoś przygodny od siebie coś dorzuci,
Mądry rozjaśni wiarę, poganin ją zakłóci.*

*Ta wiara jest zależna od przekazicieli i ich mądrości,
Od poziomu ich wiary, talentu, cierpliwości. Najczęściej w młodym
wieku, niechętnie przykładamy się do nauki,
Dlatego w odziedziczonej wierze bywają poważne luki.*

*Pamięć też nie jest wieczna i gdy się jej nie utrwała,
Tworzą się takie pustki w wierze, że człowieka powala. Zatem wiara
otrzymana w spadku to jej mgliste cienie,
Nie wskaże jak żyć godziwie, by osiągnąć zbawienie.*

*Czy to znaczy, że wszyscy, byśmy zbawić się mogli,
Musimy w końcu zostać profesorami teologii?
Nic bardziej błędnego, każdy się ze mną zgodzi,
Wiara nie jest by nią błyszczeć. To nie o to chodzi.*

*Wiara bez dobrych uczynków jest martwa sama w sobie.
To jak talent głęboko zakopany w grobie.
Nikom niepotrzebny, nikomu nie służy,
Gdzie leży zapomniony albo pamięć znuży.*

*Wiara jest niezbędna każdemu do tego,
Aby kochać Boga i swego bliźniego.
Boga kochamy za miłość i wielkie miłosierdzie,
A bliźniego, bo on z nami na wieczność to samo niebo posiędzie.*

*Wiara pokonać musi nasz egoizm i liczne przywary,
Rozjaśniać ciemne zakamarki duszy i tłumić grzeszne zamiary.
Jeśli wiarą górę do przeniesienia w morze się zmusi,
To i nam szczęście wieczne przynieść musi.*

*Zatem trzeba ruszyć w drogę od wiary odziedziczonej,
Z łaską przez modlitwę i lekturę do wiary świadomej.
Gdy będzie dojrzała, głęboka. niezachwiana,
Usłyszymy te słowa z ust naszego Pana:
„Gdy byłem głodny, daliście mi jeść, spragnionemu daliście pić,
Wejdźcie do mego domu, by wiecznie ze mną być”.*

Włodzimierz Podstawa

Rekolekcje Ewangelizacyjne Odnowy

We wtorek 14 maja 2024 r. zakończyły się odbywające się w naszej parafii Rekolekcje Ewangelizacyjne Odnowy. Rekolekcje prowadzone były przez wspólnotę Odnowy w Duchu Świętym wraz z jej opiekunem o. Adrianem Kotlarskim OMI i odbywały się pod hasłem „Czego szukacie? Chodźcie, a zobaczycie (J 1,35-42)”.

Naszą „podróż duchową” rozpoczęliśmy 9 kwietnia br., a każde kolejne wtorkowe spotkanie, kiedy rezygnowaliśmy z codziennych obowiązków by pogłębić relację z Panem Jezusem, było dla nas czasem błogosławieństwa i wzbogacenia duchowego. Program rekolekcji obejmował Eucharystię, konferencję, modlitwę wspólnotową oraz pracę w grupach. W czasie rekolekcji mieliśmy przywilej wysłuchania pięknych konferencji, które głosili kolejno zaproszeni wyjątkowi goście: ks. Robert Sadlak, o. Dawid Stefaniszyn OMI, o. Adrian Kotlarski OMI, o. Krzysztof Wrzos OMI, o. Krzysztof Ziętkowski OMI oraz ks. Krzysztof Gbur. Tematy poszczególnych tygodni koncentrowały

się na fundamentach naszej wiary: miłości Boga Ojca, grzechu i zranieniach, Bożym przebaczeniu i miłosierdziu, Jezusie Chrystusie Panu i Zbawicielu, Duchu Świętym oraz świadectwie życia chrześcijańskiego we wspólnocie. Głoszone na temat kerygmatu konferencje wzbogaciły nasze doświadczenie rekolekcyjne. Każdy z głoszących miał własne spojrzenie na tę fundamentalną prawdę wiary i potrafił przekazać ją w sposób wyjątkowy i inspirujący. Istotą tych rekolekcji było oddanie życia Jezusowi i uznania Go za Jedyne Pana i Zbawiciela naszego życia – bardzo wzruszający moment dla wielu z nas. Niektórzy uczynili to po raz pierwszy, część ponowiła oddanie swojego życia.

W czasie wtorkowych spotkań rekolekcyjnych nie zabrakło również adoracji Najświętszego Sakramentu i modlitwy wspólnotowej, doświadczyliśmy także modlitwy wstawienniczej i modlitwy o wylanie darów Ducha Świętego. Był to czas, kiedy mogliśmy poczuć siłę modlitwy wspólnotowej radośnie uwielbiając Boga. Modlitwa

wspólnotowa wzmacniała naszą więź z Bogiem i ze sobą nawzajem.

Niezapomnianym elementem rekolekcji było również dzielenie się w grupach. To właśnie w małych wspólnotach doświadczyliśmy wsparcia, zrozumienia i wysłuchania w intymnej atmosferze. Rekolekcje Ewangelizacyjne Odnowy były niezwykłym doświadczeniem duchowym dla wszystkich uczestników. Ta intensywna seria spotkań sprawiła, że nasza wiara ożyła, a relacje z Bogiem i z sobą nawzajem pogłębiły się na nowo.

Był to piękny czas spotkania, rozmów, ale przede wszystkim modlitwy i słuchania słowa Bożego, który na zawsze pozostanie w naszej pamięci jako czas błogosławieństwa, przemiany i zbliżenia do Boga. Następne rekolekcje za rok, więc do zobaczenia! Już teraz zapraszamy na spotkania naszej wspólnoty we wtorki po Mszy św. wieczornej o godzinie 19:00 w salce parafialnej przy kościele.

Mariola Będkowska

Wspólnota
Odnowy w Duchu Świętym

Wspomnienia dzieci z I spowiedzi oraz I Komunii Świętej

Na początku spowiedź była dla mnie stresująca, ale potem czułam się szczęśliwa. Najbardziej będę pamiętała moje przyjęcie Chrystusa. Czułam się taka naprawdę bez grzechu. Nigdy tego nie zapomnę.

Agata.

Dzień pierwszej Komunii Świętej był przeze mnie długo wyczekiwany. Bardzo się stresowałam, bo nie chciałem pomylić swojego tekstu. Gdy przyjąłem Pana Jezusa do swojego serca, poczułem radość. Był to dla mnie bardzo ważny dzień i cieszę się, że mogę już chodzić do komunii z całą moją rodziną.

Mateusz

Dla mnie spowiedź była bardzo stresująca, ale po niej byłam bardzo szczęśliwa. W dzień Komunii tak się

nie stresowałam. Najbardziej będę pamiętać, jak przyjąłem Pana Jezusa do swojego serduszka. Poczułam, że jestem blisko Pana Jezusa i żeby taką drogą iść.

Madzia

Spowiedź była dla mnie stresująca, ale po spowiedzi czułam się taka lekka i szczęśliwa. Gdy przystąpiłam do Komunii Świętej, to czułam, że Pan Jezus jest w moim sercu. Najbardziej będę pamiętać o pierwszej spowiedzi.

Basia

Gdy przystąpiłam do Komunii Świętej to czułam, że Pan Bóg jest bardzo blisko mnie i że mnie nie opuści.

Julia

Gdy przystąpiłam do Komunii Świętej, to poczułam wzruszenie i naj-

większą radość w moim życiu. Był to najpiękniejszy dzień w moim życiu

Kaja

Po spowiedzi czułem się oczyszczony. Gdy przyjąłem do siebie po raz pierwszy Pana Jezusa, to czułem się szczęśliwy. Właśnie ten moment będę pamiętać najbardziej.

Antek

Spowiedź była dla mnie wielkim przeżyciem i gdy przystąpiłem do Komunii Świętej, to poczułem, że Pan Jezus jest bardzo blisko mnie.

Mikołaj

Spowiedź była dla mnie bardzo ekscytująca. Gdy przystąpiłam do Komunii Świętej, to byłam bardzo szczęśliwa, że wreszcie mogę przyjąć Jezusa Chrystusa.

Dominika

Zdjęcia Adam Truty

Klasa 3A PSP 11

I KOMUNIA

Klasa 3A PSP 5

Klasa 3B PSP 11

A ŚWIĘTA

Klasa 3B PSP 5

23 kwietnia 2024r. w parafii Ducha Świętego i NMP Matki Kościoła na Piastach odbyła się uroczysta Msza Święta z udzieleniem sakramentu bierzmowania młodzieży z naszego dekanatu. Szafarzem sakramentu był bp Waldemar Musioł, który przewodniczył Mszy Świętej oraz wygłosił kazanie. Ten sakrament przyjęło 17 osób z naszej parafii, którzy przez trzy lata przygotowywali się do tego momentu. Ostatni rok był intensywniejszy w przygotowaniach, ponieważ młodzież uczestniczyła w regularnych spotkaniach prowadzonych przez s. Jolę Martykę oraz proboszcza o. Krzysztofa Jurewicza OMI, a także w wolontariacie.

Zdjęcia ze str. www Parafii Ducha Świętego.

Regionalne spotkanie Przyjaciół Misji Oblackich

W ostatni weekend kwietnia (28.04) w naszej parafii odbyło się Regionalne spotkanie Przyjaciół Misji zorganizowane przez członków wspólnoty Przyjaciół Misji Oblackich wraz z opiekunem duchowym o. Adrianem Kotlarskim OMI. Tego dnia mieliśmy przyjemność gościć przedstawicieli Prokury Misyjnej w Poznaniu, a byli to: o. Wiesław Chojnowski OMI, o. Stanisław Oller OMI, br. Daniel Kloch OMI i p. Roksana Wojciechowska. Po wspólnie odmówionym różańcu i przeżytej Mszy Świętej misjonarze oblaci spotkali się w Sali kominkowej z Przyjaciółmi Misji Oblackich. Przy skromnym poczęstunku miło spędziliśmy czas. Usłyszeliśmy wiele ciekawych historii i doświadczeń wynikających z posługi naszych polskich misjonarzy w różnych odległych krajach, o prześladowaniu chrześcijan, a także o życiu ludzi chcących poznać Chrystusa. O. Wiesław zaprezentował nam struktury Prokury Misyjnej. Pod namiotem misyjnym można było zadeklarować chęć przynależności do Przyjaciół Misji Oblackich, nabyć pamiątki przywiezione z misji, a także porozmawiać o misjach. W spotkaniu wzięło udział ok. 40 osób z różnych parafii. Był to piękny dzień animacji misyjnej.

Ewa Padzik

Wspólnota Przyjaciół
Misji Oblackich

Zdj. Prokura Misyjna w Poznaniu

Jak pomóc dzieciom odkrywać charyzmaty?

Narodziny dziecka wnoszą w życie rodziców nową rzeczywistość. Pojawia się człowiek, którego nie było, a jest. Jest to rzeczywistość nieporównywalna do żadnej innej, jako rodzice uczestniczymy w stwórczym dziele Boga. Stwórca w wielkim zaufaniu powierza nam odpowiedzialność za kształtowanie tego człowieka. Pan Bóg powołując do życia każdego, wyposaża go w różne zasoby, które ufa, że będą odkryte, rozwijane i wykorzystywane dla dobra własnego i innych.

Przypowieść o talentach możemy również odczytywać w wymiarze rodzicielskim. Pytanie: Czy jako rodzice dostatecznie dobrze pomagamy rozpoznawać i rozwijać talenty naszych dzieci?

Dobrze nam znana przypowieść o talentach spróbujmy zobaczyć w wymiarze zadań rodzicielskich.

14 Podobnie też [jest] jak z pewnym człowiekiem, który mając się udać w podróż, przywołał swoje sługi i przekazał im swój majątek. **15** Jednemu dał pięć talentów, drugiemu dwa, trzeciemu jeden, każdemu według jego zdolności, i odjechał. **16** Zaraz ten, który otrzymał pięć talentów, poszedł, puścił je w obrót i zyskał drugie pięć. **17** Tak samo i ten, który dwa otrzymał; on również zyskał drugie dwa. **18** Ten zaś, który otrzymał jeden, poszedł i rozkopawszy ziemię, ukrył pieniądze swego pana. **19** Po dłuższym czasie powrócił pan owych sług i zaczął rozliczać się z nimi. **20** Wówczas przyszedł ten, który otrzymał pięć talentów. Przyniósł drugie pięć i rzekł: «Panie, przekazałeś mi pięć talentów, oto drugie pięć talentów zyskałem». **21** Rzekł mu pan: „Dobrze, sługo dobry i wierny! Byłeś wierny w rzeczach niewielu, nad wieloma cię postawię: wejdź do radości twego pana!” **22** Przyszedł również i ten, który otrzymał dwa talenty, mówiąc: „Panie, przekazałeś mi dwa talenty, oto drugie dwa talenty zyskałem”. **23** Rzekł mu pan: „Dobrze, sługo dobry i wierny! Byłeś wierny w rzeczach niewielu, nad wieloma cię postawię: wejdź do radości twego pana!” **24** Przyszedł i ten, który otrzymał jeden talent, i rzekł: „Panie,

wiedziałem, żeś jest człowiek twardy: chcesz żąć tam, gdzie nie posiałeś, i zbierać tam, gdzieś nie rozsypał. **25** Bojąc się więc, poszedłem i ukryłem twój talent w ziemi.

Dobrze znamy dalszą część tej przypowieści. Nie ma ona pozytywnego zakończenia dla ostatniego z obdarowanych. Pokazuje jak ważne jest pomnażanie, a nie zaprzepaszczenie talentów.

Dziecko dane nam i zadane jest na pewien okres życia (średnio jedna trzecia naszego i jego życia). To czego potrzebuje, jak powietrza, to naszej miłości i poświęconego mu czasu naszej obecności. A w miarę jego dorastania poświęcany mu czas zmienia się w dyskretnie towarzyszenie. Naturalną aktywnością małego dziecka jest zabawa. Dziecko potrzebuje nas rodziców jako towarzyszy zabaw. Dlatego nie uważajmy tego zajęcia za nieistotne i za stratę czasu (gdyż mamy coś waż-

niejszego, według naszej oceny, do wykonania). Cieszymy się i bawmy ze swoim dzieckiem. Dawajmy dziecku w zabawie i w codziennym życiu to, co mamy w sobie cennego i dobrego, a dziecko będzie nas naśladować i będziemy dla niego inspiracją. Już na etapie wczesnego dzieciństwa jesteśmy w stanie dostrzec załączki konkretnych talentów naszego dziecka, co pozwoli nam później na umiejętne tworzenie warunków i dawanie przestrzeni do ich rozwoju. Uczmy się słuchać naszych dzieci i to słuchać bez oceniania. Czasami dzieci potrzebują rozmowy z nami w nieodpowiednim dla nas czasie (z naszego punktu widzenia np. mamy ważniejsze sprawy

do załatwienia), ale z perspektywy dziecka być może jedynym, w którym dziecko chce nam powiedzieć coś, czego możemy się już nie dowiedzieć, jeśli nie porozmawiamy z nim w tym konkretnym momencie. Zawsze odpowiadajmy, na rozliczne nieraz pytania dzieci, nigdy ich nie zbywajmy, jeśli nie znamy odpowiedzi - to przyznajmy się do tego i zaproponujmy, że wspólnie poszukamy odpowiedzi na zadane pytanie. Każdego dnia zauważajmy i doceniajmy to, co dziecko robi dobrze. Pochwały, zachęty pomagają dziecku w kształtowaniu samooceny, dodają wiary we własne możliwości. Dlatego nie skąpmy dziecku mądrej pochwały. Dobrą pochwałą są nasze słowa opisujące to, co widzimy i to, co czujemy, a w konsekwencji wnioski dziecka, które potrafi docenić swoje zachowanie. Pamiętajmy, że każde dziecko można za coś pochwalić. W każdym można dostrzec coś dobrego

- trzeba tylko spędzać z dzieckiem czas i chcieć dostrzec tę istniejącą w każdym „grudkę złota” (czasem przysypaną kurzem lub zabrudzoną błotem). Każdy rodzic powinien uczyć się dostrzegania dobra w swoim dziecku, zauważać i doceniać jego mocne strony.

Jeśli jako rodzice stale pracujemy nad sobą, rozwijając to, co w nas dobre i służymy tym innym ludziom, realizując taki właśnie styl życia - to istnieje duża szansa, że w naturalny sposób możemy zainspirować nasze dzieci do takiego sposobu życia. One także będą odkrywać i dzielić się swoimi charyzmatami z innymi ludźmi, gdyż charyzmatów nie zatrzymujemy dla siebie, ale się nimi dzielimy.

Ważnym elementem życia rodzinnego jest również wspólna praca, dzięki której dziecko uczy się odpowiedzialności.

Święty Jan Paweł II zachęcał nas „abyśmy od siebie wymagali, nawet gdy inni od nas nie wymagają.” Ten Święty Papież ukazał bardzo prosty, ale w praktyce życia niełatwy sposób na odkrywanie swoich charyzmatów po to, aby służyć nimi innym ➔

➔ ludziom. Warto poprzez swój przykład uczyć dzieci wymagania przede wszystkim od siebie.

O takich ludziach, pełnych charyzmatów, pisze trafnie nieznan autor w wierszu pt. „Poszukiwani”
Świat poszukuje ludzi ...
których nie można kupić:
którzy dotrzymują słowa:
którzy stawiają moralność ponad bogactwo:
którzy mają swoje zdanie i silną wolę
którzy są ponad przydzielone im obowiązki:
którzy nie boją się podjąć ryzyka:
którzy nie tracą swojego ja w tłumie:

którzy są uczciwi zarówno w małych, jak i w wielkich sprawach:
którzy nie idą na kompromis ze złem:
których ambicje nie ograniczają się do egoistycznych pragnień:
którzy nie mówią, że robią coś, bo „wszyscy tak robią”:
którzy są wierni przyjaciółom tak w dobrych jak i trudnych chwilach, w szczęściu i nieszczęściu:
którzy nie wierzą, że bezwzględność, przebiegłość i tępy upór są najlepszą gwarancją sukcesu:
którzy nie wstydzą się i nie boją bronić prawdy, gdy jest ona niepopularna:
którzy mówią zdecydowanie „nie”, nawet jeśli reszta świata mówi „tak”:

Jeśli my rodzice tak będziemy żyć i takie wartości będziemy przekazywać swoim dzieciom, to jest realna szansa, że one będą chciały kroczyć naszymi śladami, wykorzystując do tego otrzymane od Pana Boga charyzmaty, tworząc swoją indywidualną, niepowtarzalną drogę życia.

Pytania i sugestie do przemyślenia i działania:

- Czy codziennie znajduję czas na rozmowę z dzieckiem?
- Jakie ma ono zainteresowania?
- Jak pomagam je rozwijać?
- Czy modłę się o rozeznanie i rozwój charyzmatów dziecka?

Jolanta i Krzysztof Gawinowie

Rozważania nad Słowem Bożym

Najświętszej Trójcy, uroczystość, Mt 28, 16–20

„A oto Ja jestem z wami przez wszystkie dni, aż do skończenia świata.”

Słowa, które kieruje Jezus do uczniów są syntezą misji Kościoła apostołskiego. Uwielbiony Chrystus zarówno na ziemi, jak i w niebie sprawuje bez ograniczeń władzę, jaką otrzymał od swego Ojca, a uczniowie będą ją sprawować w Jego imieniu przez chrzest i formację chrześcijan. Udzielona im misja jest powszechna: zgodnie z Bożym planem – po ogłoszeniu go najpierw narodowi izraelskiemu – zbawienie ma zostać przekazane wszystkim narodom. W tym dziele powszechnego nawracania, tak długim i pracowitym, jak tylko ono może być, Zmartwychwstały będzie zawsze ze swoimi – żywy i działający. (por. BJ s.1403)

IX Niedziela zwykła, Mk 2, 23–3,6

„Wtedy spojrzawszy na nich dokoła z gniewem, zasmucony z powodu ztwardziałości ich serc, rzekł do człowieka: <Wyciągnij rękę!> Wyciągnął i ręka jego stała się znów zdrowa.”

Jezus czyniąc cud uzdrowienia potwierdza, że to On jest Panem szabatu. Wielu ludzi jednak było przeciw Niemu i próbowali Go usunąć – nie wierzyli w czynione przez Jezusa znaki. Także i dziś możemy przekonać się, że Jezus ma moc uzdrowienia nas dając nam swoją miłość, która zawsze przebacza i uzdalnia nas, abyśmy szli za Nim.

X Niedziela zwykła, Mk 3, 20–35

„I spoglądając na siedzących dookoła Niego rzekł: <Oto moja matka i moi bracia. Bo kto pełni wolę Bożą, ten jest Mi bratem, siostrą i matką>”.

Słowo Boże tej niedzieli mówi nam o tym, że zły duch i jego królestwo jest tym, który nieustannie wprowadza zamęt, podział, niepokój, ale to każdy z nas może ciągle dokonywać wyboru między dobrem a złem; to od nas zależy jaką drogę wybierzemy. Jednocześnie Jezus wskazuje nam kogo nazywa swoim bratem, siostrą, matką – są nimi ci, którzy pełnią Jego wolę. Nie jest to proste zadanie, ale On jest Tym, który może nas do tego uzdolnić.

XI Niedziela zwykła, Mk 4, 26–34

„Mówił dalej: – Z królestwem Bożym dzieje się tak, jak gdyby ktoś nasienie wrzucił w ziemię. Czy śpi, czy czuwa, we dnie i w nocy, nasienie kiełkuje i rośnie, sam nie wie jak.”

Jezus zwracając się do swoich uczniów w przypowieściach porównuje Królestwo Boże do ziarenka gorczycy, które wzrasta stając się coraz większym tak, że „ptaki podniebne gnieźdzą się w jego cieniu”, a św. Grzegorz Wielki komentując to słowo pisze: „Gdy więc poweźmiemy dobre pragnienie, rzucamy ziarno w ziemię; gdy zaczynamy dobrze czynić, stajemy się łądygą; gdy wzrastamy w postępie czynienia dobrze, dochodzimy do kłosa; gdy się już naprawdę utwierdzimy w czynieniu dobra, wnieśliśmy już dojrzały owoc do kłosa. Nikt zatem,

u kogo widzimy dobrą wolę, lecz jeszcze w początkach życia duchowego, niech przez to nie będzie w pogardzie, bo pszenica Boża rozpoczyna się od łądygi, aby następnie stać się ziarnem” (M. Starowieyski, *Karmię Was tym, czym sam żyję. Ojcowie kościoła komentują ewangelie niedzielne roku B. Ojcowie żywi, t.2, s.230*).

XII Niedziela zwykła, Mk 4, 35–41

„Wtedy rzekł do nich: <Czemu tak bojaźliwi jesteście? Jakże brak wam wiary!> Oni zlekli się bardzo i mówili między sobą: <Kim On jest właściwie, że nawet wichry i jezioro są Mu posłuszne?>”.

Wokół nas bardzo często dzieją się rzeczy, wydarzenia, sytuacje, których po ludzku nie rozumiemy; pytamy się dlaczego? Czy to co robię ma jakikolwiek sens skoro spotyka mnie odrzucenie, niesłuszne oskarżenia... Jezus przypomina nam zawsze, że On jest blisko nas, nie zostawił nas, bo kocha nas zawsze nie tak jak człowiek – mówi prorok Izajasz: „Czyż może niewiasta zapomnieć o swym niemowlęciu, ta, która kocha syna swego łona? A nawet, gdyby ona zapomniała, Ja nie zapomnę o tobie. Oto wyrzyłem cię na obu dłoniach, twe mury są ustawicznie przede Mną (Iz 49, 15–16)”. On – Jezus – zadaje także dziś nam pytanie: Kim jestem dla Ciebie dziś? Czy jestem gotowy, czy jestem gotowa odpowiedzieć mu wiarą, zaufaniem, nadzieją? Bóg nie zasnął, ale czeka na moją i Twoją odpowiedź!

Magdalena i Sylwester Chylińscy

OBLACI – LUDZIE KOŚCIOŁA

rekolekcje świeckich stowarzyszonych z oblatami w Gorzowie Wielkopolskim
12–14.04.2024 (piątek – niedziela)

Od kilku lat tradycją już się stało, że dwa razy w roku organizowane są rekolekcje dla chętnych, chcących zgłębić charyzmat św. Eugeniusza de Mazenod. Uczestniczyć w nich może każdy komu ten wielki święty jest bliski. To dobry czas na skupienie, wspólną modlitwę, refleksję nad własnym życiem, powołaniem, a także czas radosnego spotkania z innymi, poznawania nowych miejsc, ciekawych osób. Dotychczas rekolekcje odbyły się w parafiach oblackich: w Siedlcach, Iławie, Łebie, Wrocławiu, Gorzowie.

W Gorzowie, uczestniczyły osoby z całej Polski, w tym również klerycy z Obry, a także Polonia z Belgii, Stefano Dominici z Włoch, który jest Koordynatorem Świeckich Stowarzyszonych z oblatami na poziomie Zgromadzenia, o. Bartosz Madejski OMI, wikariusz prowincjalny odpowiedzialny za kontakt ze świeckimi stowarzyszonymi z oblatami, a zarazem opiekun duchowy wspólnoty.

Konferencje prowadził o. Sebastian Wiśniewski OMI z Warszawy. Wydać by się mogło, że temat „Oblaci – ludzie Kościoła” dotyczy wyłącznie Oblatów Maryi Niepokalanej (braci, kapłanów), ale my, świeccy, mamy swój niepowtarzalny udział w budowaniu Kościoła. Jesteśmy powołani do służby i życia w Żywym Kościele. Zwłaszcza, że co raz mniej jest powołań do życia zakonnego i kapłańskiego.

Jak podkreślał o. Sebastian: „Kościół jest widoczny dla oka, dlatego są struktury, liturgia (słowo, zapach, zachowanie)”. Kościół można pojmować jako świątynię lub Ciało Pana Jezusa, dlatego budować można budynek kościoła i Kościół jako wspólnotę.

Kapłan zwrócił nam wszystkim uwagę na to, że są różne obowiązki każdego z nas w Kościele.

Jesteśmy potrzebni i ważni, dlatego trzeba pokochać swoje miejsce w Nim. A „jeśli coś jest słabe, to nie amputacja, ale pozwolenie na działanie Pana

Jezusa”. On podtrzymuje i wzmacnia poprzez sakramenty „od kołyski aż do grobu”. Ta świadomość, że stajemy się współbudowniczymi Żywego Kościoła jeszcze bardziej wzbudziła w nas potrzebę mobilizowania do zapraszania odłączonych poprzez swoje świadectwo, aby świat poznał, że posłał nas Ojciec Bóg.

Św. Eugeniusz patrzył na Kościół, który cierpi (czasy rewolucji francuskiej). Dziś też możemy mówić o cierpiącym Kościele. Może w innym wymiarze, lecz przecież powszechne jest bezrefleksyjne potępienie Kościoła, dawanie złego świadectwa Kościołowi, lekceważenie dla nauczania Kościoła.

Czas rekolekcji to również poznawanie ciekawych miejsc. W sobotę mieliśmy okazję zwiedzić Zielonogórsko – Gorzowskie Wyższe Seminarium Duchowne, katedrę, a także poznać zarys historii diecezji.

Poznaliśmy osobę biskupa Wilhelma Pluty, kandydata na ołtarze, ➡

➔ pochodzącego ze Śląska z Kochołowic. Podczas spaceru też nie zabrakło rozmów, które tak bardzo budują wspólnotę.

W niedzielę, w trakcie spotkania w małych grupkach, zastanawialiśmy się nad dalszą drogą naszej wspólnoty świeckich. Nie mamy jeszcze określonej nazwy, zasad, struktur. Doszliśmy jednak do wniosku, że struktury i reguły nie są tak ważne jak troska o formację. Dlatego należy utrzymać rekolekcje dwa razy do roku otwarte dla wszystkich chętnych z Polski i Polonii z Europy; tam, gdzie jest to moż-

liwe prowadzić spotkania „świeckich stowarzyszonych” w parafiach, szukać innych rozwiązań, gdzie na dziś spotkania się nie odbywają.

Dla nas, dla naszego małżeństwa, był to wspaniały czas oderwania się od rytmu codziennego życia. Nie zabrakło zastanawiania się nad sobą, swoją często zaniedbaną relacją z Bogiem. Mogliśmy pobyc z ludźmi, którzy czują i myślą jak my, mają różne problemy, trudności a jednak chcą „trzymać się” Pana Boga w Kościele.

Ogromną radością było też dołączenie do rekolekcji naszych przyja-

ciół. Msze Święte, modlitwy, konferencje, „pogodne wieczory” (zabawy integracyjne) oraz wspólne rozmowy wzmacniały w nas poczucie przynależności do wielkiej Oblackiej Rodziny.

Niech te nasze wspomnienia będą zachętą dla innych, by poznawać, przybliżyć się do charyzmatu św. Eugeniusza, rozwijać swoją duchowość i doświadczać obecności wspaniałych ludzi, którym troska o Kościół nie jest obojętna.

**Zofia i Andrzej Bielawscy
zdj. Zbigniew Przybylski**

ZJAZD NINIWY W GROTNIKACH

Jako wspólnota młodzieżowa Niniwa w weekend majowy mieliśmy okazję uczestniczyć w 40. Zjeździe Niniwy w Grotnikach. Po długiej podróży zostaliśmy przyjęci bardzo ciepło przez młodzież i duszpasterzy tamtejszej parafii. W pierwszy wieczór zaskoczyło nas spotkanie z panią Ewą Krawczyk – żoną śp. Krzysztofa Krawczyka. Każdy z naszej wspólnoty został przyjęty ciepło przez goszczące nas rodziny.

Hasłem zjazdu było: „Niech Zaiskrzy”, a jego tematem powołanie. Właśnie to zagadnienie towarzyszyło nam przez całe spotkanie, pojawiając się w licznych konferencjach, kazaniach i rozmowach. Jedno z nich prowadził biskup Andrzej Przybylski. Na pierwszym miejscu był oczywiście Pan Jezus, więc codziennie spotykaliśmy Go w Eucharystii, uwielbieniu, sakramencie spowiedzi oraz na adoracji. Nie zabrakło miejsca na odpoczynek, dobrą zabawę a nawet tańce! Ze zjazdu cała nasza wspólnota wróciła szczęśliwa, wypoczęta oraz pełna łaski Bożej.

Dziękujemy za ten cudowny czas!

Judyta Liszka

zdj. o. Paweł Gomulak OMI oraz Aleksandra Piwowar

05.02.2024 poniedziałek – błogosławieństwo chleba i wody ku czci św. Agaty.

11.02.2024 niedziela – Światowy Dzień Chorego z udzieleniem sakramentu chorych.

13.02.2024 wtorek – Dzień Fatimski z indywidualnym błogosławieństwem relikwiami św. Jana Pawła II.

14.02.2024 środa – rozpoczął się okres Wielkiego Postu. Msze Święte z obrzędem posypania głów popiołem o godzinach 07:00, 08:00, 10:00, 16:30, 18:00 i 20:00. Obowiązuje post ścisły.

16.02.2024 piątek – Droga Krzyżowa o godz. 17:15 dla dorosłych.

18.02.2024 niedziela – godz. 10:00 urodziny ojca Krzysztofa, godz. 17:00 Gorzkie Żale z kazaniem pasyjnym głosi o. Adrian.

03.03.2024 niedziela – godz. 11:30 imieniny o. Adriana, po Mszy św. kawa i ciasto w sali kominkowej. Od tego dnia przy obrazie Jezusa Miłosiernego stoi kosz Miłosierdzia na produkty spożywcze potrzebne do przygotowania paczek na Wielkanoc dla naszych parafian.

23.03.2024 sobota – godz. 09:00 kapłani odwiedzają chorych przed świętami.

10.03.2024 niedziela – rozpoczęły się rekolekcje wielkopostne, prowadzi je o. Adam Jaworski OMI nasz były wikary, a obecnie proboszcz parafii w Łebie. Msze św. o godz. 07:00 i 08:00 bez

kazania, o godz. 10:00, 18:00 i 20:00 z kazaniem rekolekcyjnym.

13.03.2024 środa – godz. 17:15 kolejny Dzień Fatimski z modlitwą różańcową.

17 i 24.03.2024 niedziela – kiermasz świąteczny w sali kominkowej. Przed figurą św. Eugeniusza można składać dowolne ofiary na kwiaty do Grobu Pańskiego i wystroju kościoła na Święta Wielkanocne.

20.03.2024 środa – kolejne wyjście do kina o godz. 10:00 i 18:00 na film „Powołany 2”.

24.03.2024 Niedziela Palmowa – poświęcenie palm na Mszach Świętych a o godz. 10:00 i 11:30 procesja z palmami. Od tego dnia odbyła się zbiórka produktów żywnościowych w hipermarkecie Carrefour.

28-31.03.2024 Ceremonie Wielkiego Czwartku i Piątku rozpoczęły się o godz. 19:00, Wigilia Paschalna w Wielką Sobotę z procesją rezurekcyjną o godz. 21:00. W tym roku w naszej parafii nie było Rezurekcji o godz. 06:00, pierwszą Mszą Świętą w Niedzielę Zmartwychwstania była o godz. 07:00.

01.04.2024 Poniedziałek Wielkanocny – Msze Święte jak w niedzielę.

07.04.2024 Niedziela Miłosierdzia Bożego – Słowo Boże głosi o. Dawid. O godz. 15:00 koronka do Miłosierdzia Bożego.

13.04.2024 sobota – kolejny dzień fatimski o godz.

17:15 i 18:00 Msza Święta z kazaniem.

21.04.2024 Niedziela Dobrego Pasterza – Światowy Dzień Modlitw o powołania. Słowo Boże głosi o. Mariusz Piasecki OMI z Lublińca.

23.04.2024 wtorek – Sakrament Bierzmowania dla młodzieży z całego miasta w kościele Ducha Świętego na os. Piastów o godz. 18:00.

28.04.2024 niedziela – gościmy gości z Prokury Misyjnej z Poznania, którzy głoszą Słowo Boże. Zjazd Przyjaciół Misji, o godz. 12:30 różaniec w kościele, a o 13:00 Msza Święta i spotkanie w sali kominkowej.

01-04.05.2024 – zjazd Młodzieży Oblackiej w Grotnikach k. Łodzi.

03.05.2024 piątek – uroczystość NMP Królowej Polski, o godz. 10:00 Msza w intencji Ojczyzny.

Nabożeństwa Majowe w tygodniu w kościele o godz. 17:30, a w niedzielę przy kapliczkach parafialnych.

12.05.2024 niedziela – Uroczystość I Komunii Świętej na Mszach o godz. 10:00 i 12:00.

13.05.2024 poniedziałek – kolejny Dzień Fatimski o godz. 18:00.

18.05.2024 sobota – godz. 10:00 dodatkowa Msza Święta dla chorych i starszych z udziałem sakramentu namaszczenia chorych, a po Mszy spotkanie w sali kominkowej z kawą, herbatą i ciastem.

Danuta Wójcik

Ryż

Ryż jest najłatwiej przyswajalnym zbożem przez nasz organizm, dlatego należy do lekkostrawnych posiłków. Obfituje w magnez, cynk, fosfor, żelazo, mangan, miedź, selen oraz posiada witaminy z grupy B (B1, B2, PP, B5, B6, kwas foliowy). W ostatnich latach przyzwyczailiśmy się do wygodnego w gotowaniu ryżu w torebkach, jednak gotowany w ten sposób absorbuje z folii spożywczej toksyczny bisfenol A (BPA), który zaburza pracę układu nerwowego, uszkadza wątrobę i zaburza gospodarkę hormonalną. Już z tego powodu polecam rezygnację z tego typu ryżu, a dodatkowym atutem może być poniższy przepis na najsmaczniejszy sypek ryż.

Ryż przed gotowaniem płuczemy a następnie odsączamy z wody. Na patelni rozpuszczamy masło klarowane lub olej i po rozgrzaniu wrzucamy ryż. Obsmażamy go przez chwilę, aż to delikatnej zmiany koloru. Do podsmażonego, przyprawionego solą i pieprzem ryżu wlewamy wodę w pro-

porcji 1:1,5 (czyli na szklankę ryżu półtorej szklanki wody). Mieszymy i przykrywamy. Nie podnosimy pokrywy aż do momentu, gdy mija czas przygotowania podany na opakowaniu (najczęściej 12–15 minut). Jeśli ryż wchłonął całą wodę przed podanym czasem należy dolać wodę (do uzyskania proporcji 1:2) i przykryć ponownie. Jest to podstawowa wersja ryżu, którą można wykorzystać do każdego dania.

Jeszcze smaczniejszy ryż uzyskamy przygotowując ryż z warzywami lub z warzywami i mięsem. W tym celu najpierw smażymy warzywa z ulubionymi przyprawami. Gdy lekko zmiękną, ściągamy warzywa z patelni i na pozostałym tłuszczu smażymy ryż, a następnie zalewamy wodą i gotujemy jak w przepisie powyżej. Po przygotowaniu ryżu wrzucamy do niego z powrotem warzywa i jeszcze chwilę razem podsmażamy.

Smacznego.

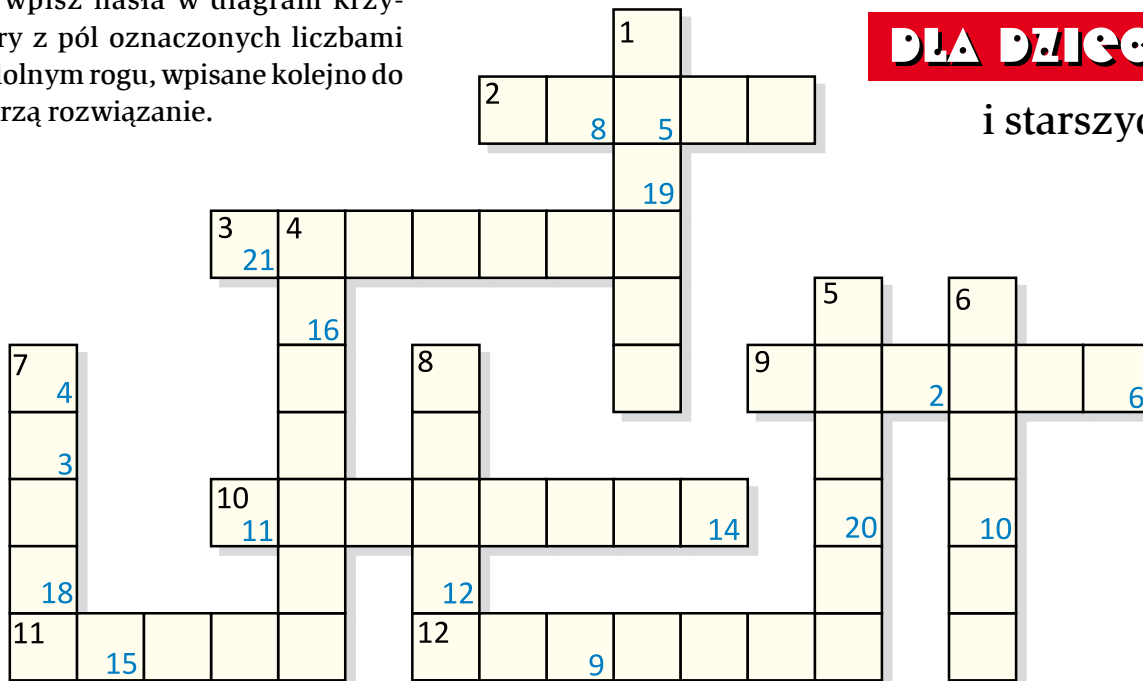
Krzyżówka na odpust św. Eugeniusza

DLA DZIECI

i starszych

Odgadnij i wpisz hasła w diagram krzyżówki. Litery z pól oznaczonych liczbami w prawym dolnym rogu, wpisane kolejno do tabeli, utworzą rozwiązanie.

Poziomo

2. Św. Eugeniusz ma „Serce wielkie jak...”
3. Nabożeństwo majowe
9. Co cechowało pierwszych chrześcijan?
10. Nabożeństwo o Niepokalanym Poczęciu NMP
11. Kolorowy łuk na niebie
12. W jakim kraju urodził się św. Eugeniusz?
13. Planeta najbliższej Słońca
14. Dawid pokonał go procą

Pionowo

1. Inaczej olbrzym
4. Wokół głowy świętego
5. Młodzieżowa wspólnota oblacka
6. Miasto z koziołkami na wieży ratuszowej
7. Jedno z miast w Trójmieście
8. Jeden z błogosławionych oblatów (imię i nazwisko)

Hasło:

1	2	3	4	5	6
---	---	---	---	---	---

7	8	9	10	11	12	13	14	15
---	---	---	----	----	----	----	----	----

16	17	18	19	20	21
----	----	----	----	----	----

DLA DZIECI

DLA DZIECI

DLA DZIECI

DLA DZIECI

DLA DZIECI

DLA DZIECI

DLA DZIECI

Sakrament
Chrztu św.
przyjęli

Roczki

Rocznice
ślubów

Dane niedostępne na platformie
internetowej - RODO

Życzenia
urodzinowe

Zmarli
parafianie:

śp. Janina Drażek, Mariusz Paprota, Zdzisław Górka, Anna Kuźniacka, Beata Kamińska, Renata Skrzypek, Henryk Borecki, Henryk Kapica, Michał Richter, Maria Kot, Jerzy Brzezina, Julia Wójcik, Maria Koneczna, Zygmunt Toma, Irena Rutkowska, Joanna Hoffmann, Krystyna Mazurkiewicz, Marek Owczarek, Ludwika Kowalik, Andrzej Prochera, Otylia Gierczak, Maria Witamborska, Adam Adamczyk, Waldemar Walerowicz, Danuta Hanusek, Maria Marek-Wróbel, Janina Wąsacz, Tadeusz Łotocki, Andrzej Godula, Juliusz Szenko, Zofia Sadzik.

oprac.
Urszula Skucik

Módlmy się za wszystkich, którzy zasnęli z nadzieją zmartwychwstania, aby Bóg pozwolił im oglądać swoje oblicze.

Rzymskokatolicka Parafia św. Eugeniusza de Mazenod
ul. Juliusza Ligonía 22, 47-224 Kędzierzyn-Koźle

Konto: Pekao S.A. 60 1240 1659 1111 0000 2595 0346

**Parafia
Misjonarzy
Oblatów M.N.
pw. św.
Eugeniusza
de Mazenod**

Będziemy wdzięczni za wszelkie materiały od naszych Parafian.
Redakcja jednak rezerwuje sobie prawo publikacji, redakcji i skrótów napływających tekstów.
W sprawie publikacji kontakt z opiekunem redakcji, tel. 77-472-55-30.
Adres Redakcji: Rzymskokatolicka Parafia Misjonarzy Oblatów Maryi Niepokalanej
pw. św. Eugeniusza de Mazenod, ul. Ligonía 22, 47-224 Kędzierzyn-Koźle;
tel. parafialny: 77-483-58-06, e-mail: dobrzezejestesomi@interia.pl.
Adres strony internetowej: www.https://kedzierzyn-kozle.oblaci.pl
Jesteśmy też na Facebooku: <https://www.facebook.com/eugeniuszoblaci>
Redaktor naczelny: O. Krzysztof Jurewicz OMI;
Sekretarz Redakcji: Stanisława Ścigacz (tel. 77-483-51-89),
Redakcja: Jolanta Gawin, Sylwester i Magdalena Chylińscy, Marek Dziedzic, Dorota Grzesik,
Elżbieta Peczkis, Włodzimierz Podstawa, Andrzej Prochera, Danuta Wójcik.
Korekta: Dorota Grzesik i Jadwiga Prochera.

Gazetka parafialna „Dobrze że Jesteś” jest wydawana przez Parafię św. Eugeniusza w Kędzierzynie-Koźlu i jest przeznaczona wyłącznie do użytku wewnętrznego członków tej wspólnoty parafialnej

(Pl. J. Surzyckiego 4 A)

W ofercie: pierogi, krokiety, gołąbki, galaretki drobiowe, różnego rodzaju mięsa, sałatki, dania w słoikach, zupy dnia oraz wiele innych...

Serdecznie zapraszamy

CATERING Z PASJĄ

(RESTAURACJA NA STADIONIE)

- wesela
- komunie
- chrzciny
- bankiety
- plenery
- spotkania biznesowe

 513 518 815

Szkółka krzewów ozdobnych

Zaprasza na wiosenne zakupy!

 ul. Gojawczyńskiej 11
47-230 Kędzierzyn-Koźle
(os. Sławięcice)
 512 147 290

Znajdź nas na Facebooku

RESTAURACJA KOSMOS
organizuje przyjęcia okolicznościowe
Zapraszamy na:

*kuchnię polską
garmazarkę własnej produkcji
pyszne domowe pierogi*

Kędzierzyn Koźle, ul. 1 Maja 2
tel .774838545

REKLAMA

REKLAMA

REKLAMA

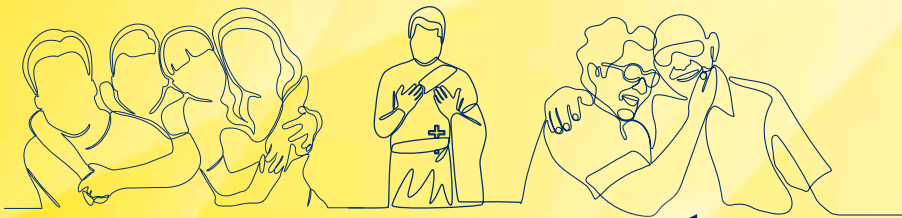
REKLAMA

REKLAMA

REKLAMA

FESTYN RODZINNY

U OBLATÓW

W PARAFII PW. ŚW. EUGENIUSZA DE MAZENODA
W KĘDZIERZYNIE-KOŹLU

POWIATOWY DZIEŃ RODZICIELSTWA ZASTĘPCZEGO

8 czerwca 2024

W programie m.in.:

- Anioł Pański
- Prezentacje artystyczne wychowanków placówek oświatowych
- Występ artystyczny parafian i duszpasterzy
- Występy zaproszonych gości
- Koncert Śpiewającej Rodziny Kaczmarków
- Potańcówka z Michałem

Jak co roku bardzo wiele festynowych atrakcji:

- Prelekcje edukacyjne dot. rodzicielstwa zastępczego
- Loteria fantowa
- Strefa zabaw dla dzieci: malowanie twarzy, dmuchańce, animacje
- Prawdopodobnie najlepszy grill w mieście
- Mała gastronomia
- Szkolenia z pomocy przedmedycznej
- Pojazdy Policji i Straży Pożarnej

Współorganizatorzy:

SIOTRY SŁUŻEBNICZKI
Dom zakonny
w Kędzierzynie-Koźlu

MBP
KĘDZIERZYN-KOŹLE

30th radio DDxA

tvKK .pl

MOK

mosir
www.mosirkk.pl

DOBRCZE ŻE JESTES

Nowa Gazeta
Lokalna

Lokalna 24.pl

KK24.pl